

ΜΙΑ ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΩΝ ΜΑΣ

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;... - ΠΟΙΑ ΕΙΝΕ Η ΙΔΑΝΙΚΗ ΣΥΖΥΓΟΣ;

(Τι άπαντούν οι δεσποίνες και οι νέοι)

ΕΓ'

ΝΓ'

Η ΓΑΥΚΕΙΑ ΤΑΓΚΟΛΙΤΑ μās γράφει ή... αθεό-φωβή:

Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Σπεύδω και εγώ να άπαν- τήσω στην πιεστική σου αυτή ερώτηση. «Μπουκετάς μου, γιά μέ ο Ιδανικός σύζυγος, είνε ένας νέος ψηλός, νόστιμος, όχι άφοβός, αλλά μέ όμορφη άπόψη. Δεν μέ ένδιαφέρει εάν είνε ξανθός, κα- στανός ή μελαχρονός. Τόν θέλω να έχη πάρα πολλά χρήματα, διά να μπορώ να ταξιδεύσω εις όλόκληρον την ήφελον Ταξίδια... Ω! πόσα όμορφα πράγματα δεν μου θυμίζει αυτή ή σκέτη η μόνονη λέξις: «Άφει! Ν.οδ Τύρα! Χόλλανγοντ... άπου άσφαλός θά τόν έργατω λείφω διά να όρω άλλοδ την ευτυχία που γαρνίω.

Η δις ΕΛΕΝΗ ΠΕΤΡΑ (Δράμα) γράφει: «Αγαπητό «Μπουκέτο», Παρακολουθώντας τās άπαντήσεις τών άλλων άναστραφών σου, είδα και την άπάντησιν της διδος Μαρίας... (Σύρος) ήτις παραδέχεται την άναπαύσιν του Ιδανικού σύζυγος. Σημ- φωνά πολύς μαζί της, πλην όμως προσθέτω τά έξής:

«Ιδανικός σύζυγος, θέσια δεν ύπαρχει. Όμοιος δύναται να δημιουργηθί και μέλιστα μετά τόν γάμον, διου ο Ιδανισμός δεν έγκραται ούτε στην μόρφωσιν, ούτε στην έξοικονη έμφάνισιν, ούτε στα πλούτη, ούτε στην άγάπη. Μπρεξίς, θεωρείς τόν έναυτο σου ίκανό να δημιουργήσιν τόν Ιδανικό σύζυγο; Πάει καλά. Θά έντυχίσης. Άν όμως όχι, αλλοίμονο σου! Διου όπως ή γυναίκα μπορεί να δημιουργήσιν τους με- γάλιους άνδρας, έτσι άς δημιουργήσιν και τόν Ιδανικό της σύζυγο, όπως τόν φρονάξεται.

Η δις ΕΛΒΙΡΑ (Αθήνα) άπαντά: «Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Άπεράσισα κα' εγώ να άπαντήσω εις την ερώτησή σας. Καί θέ- θωια, αγαπητό μου «Μπουκέτο», αυτό σκεπτο- μαι χαριμά φορά: Πώς θά είνε εκείνος άνου θά δηνθηθί να μου χαρίσιν την ευτυχία που ο- υρετουμε. Καθ.σμένη σ' ένα παλιό καναπέδα- κι του χήπου μου ρειδιάζω. Τά λουλουδία σκαρ- πούν την μικροδιά τους γύρω μου. Τά παιδά- κια άπούν χαρούμενα και ψάλλον την γλυ- κιά άνοξι. Έκει πλησίον μου είνε μία μικροά- λα λίανη, μέ τά χρυσά της φαρύγια, τά άποια κολιμπούν άμέμενα μέσα στο νερό. Καί κα- θώς τά κιντάζω μονολογώ: Να μπορούσα, Θεέ μου, ν' άγαπήσω και να άγαπηθώ από έναν πλούσιο και ευγενικό ναυτιλό. Να μέ κάθην ευ- τυχησμένη και εγώ απτόν. Αλλά άνευσιτώδ κα- θώς όλα τά χορίτια και είθε το όνειρό μου να εκπληρωθίρ.

Η δις ΠΕΝΑ ΡΩΜΑΙΟΥ (Αρέφαν — Νισσιλίον) μās γράφει: «Αγαπητό μου «Μπουκέτο», Τόν μέλλοντα σύζυγό μου τόν θέλω από παντός άντρα! Άρλαθί να έχη από γνάθιν σαύτάν. Τόν θέλω Ικανόν, όχι πλούσιον, μέ έξασφαλλή τά άναρρήτα διά την άνετον ζωή μας. Σπλαθηρών, όχι άφοβόν... Παιδιόγον και λίτηρον του άφοβου. Ύ- περήφανος και φιλεργάστον. Καλόν στα παιδιά του, και λίτηρον της άόνοειας του... Να άγαπά μέ τρυφερή άφοσίωσι τη γυναίκα του, ως τόν έναυτο του, να προσπαθή να διορθώνη τά σφάλματά της, χωρίς να τόν καταλαβαίνη και να μη δημιουργή προστριβιάς. Και τέλος τόν έ- λω δημιουργό μās Ιδανικός οικογενείας που όλοι να τίν ζηλεύουν. Τό- τε άσφαλός ένας γάμος τέτοιος είνε ο πλέον έντυχής.

Η δις Κ. Ι. Μ. (Ρέθυμον) άπαντά: «Αγαπημένο μου «Μπουκέτο», Ποίων καρδ, αλήθεια, άφησα να περά- σην γιά να άπαντήσω κα' εγώ στο ερώτημά σας, το όποιο μās αναγκάζει να διολογησώμε και εις τόν ένω τόν έναυτο μας, μία κρυφή έως τώρα σκέψη μας. Πώς είνε δυνατόν να είνε Ιδανικός ένας γάμος μέ μόνο τά μαύρα μάτια και τά κασταρά μάλλια που ζητούν πολλές; Ιδανικός γάμος, φρανό πως είνε εκείνος ο όποιος στήριζεται σε μία τέλεια πνευ- ματική και ψυχική συνεννόησι και σε μία άπέραντη και ειλικρινή άγάπη. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: άλλαι άπαντήσεις.

Ο κ. Γ. Ν. ΚΡΑΝΟΠΟΥΛΟΣ (Κορινθίος) μās γράφει:

Αξότιμος διεύθυνσις του έγχρίτου περιοδικού «Μπουκέτου» και «Οικογενείας», Παρακαλείσθε ίνα καταχωρήσετε και τās ίδιές μου σκέψεις διά το άλέγον ζήτημα της Ιδανικής σύζυγος. Πόσον ταλαιπωρήσθε δυστοχησμένα θνητοί άναζη- τούντες Ιδανική σύζυγο! Η ταπεινή γνώμη μου είνε: ότι διά να όνομα- σθί μία σύζυγος Ιδανική δεν άρκεί μόνον ή άφοσιότης του άνόλου της, τά πλούτη και τά μέγαρά της, αλλά ή άρωότης της ψυχής της, ή ά- φοσιόσις και ή άγάπη της διά τά τέκνα της και ή άπόλυτη άγάπη διά τόν άντρα της. Ήμεις δε οι άνδρες πρέπει να κρατούμεν άνογον στά- σιν, να μη δημιουργώμεν άδικαιολόγητες σπηές ζήλοτιπας, που εις τό τέλος ύποχρεώσουν την σύζυγον να άπιστήσιν πραγματικώς. Έάν θύλωμεν να περνήθ ό βίος μας γίναντες και άνέμελεις, πρέπει να είμεθα και ήμεις οι άνδρες λογικοί, μεταμένοι στα λόγια μας: και άνογον φρονοί στα πρόσωπα που αναπαύονται ή σύζυγός μας. Να άπονο- σμεν πάντοτε άμέριστο το έδιαίρητο μας προς έκείνην... Να είμεθα πάντοτε τρυφεροί και να κατακραυώνμεν τά νεύρα της. Καί τότε, με την πίστη μου, και ή πλέον άκαρδη γυναίκα θα μετατραπή άπέναντι της ίσχύς μας σεάσως εις άγγέλον και θά γίνη ή πιο γλυκαία σπηδία.

Ο Α. Α. Μ. Φ. Ν. (Αθήνα) γράφει: «Κόρις διευθυντά. Τās μεγαλύτερας πιθανότητες Ιδανικής σύζυγος, κατ' έμέ, κάθε άνδρου, — και έπιμένως και έμοι — δύναται να ά- ποτελέσθ ή γυνή την όποιαν άντιμωμιώστικω ήμαιοι νά άγαπήσθί κανείς, με το πρώτο της άντίκρισμα. Είνε άλλω άνεξάρτητο, κατόπιν το γεγονός, εάν και κατά πόσον πράγματι ή όχη, θά δηνθηθί να σύζησιν άρμονικά μαζί της. Τού- το είνε ζήτημα, άπερ έξαρτάται, από μικρούς θιμβιατικούς άρους και παράγοντας, οτινες είνε όμως άνεπιότατοι άσυνήθως προκαταβιολο- γητικοί καθορισμοί. Τούτο είνε ζήτημα, το ό- ποιόν έκφεύγει καθ' ήμάς τά πλαίσια του τε- θιμένου ερωτήματος. Έκ τούτων δε άνοβώς και μόνον του λόγου έξηγονται οι δογματισμοί διαφορών νέων και δεσποίνων, ότι εις την έ- ποχή μας δεν ύπαρξουν Ιδανικοί σύζυγοι. Διό- τε άνοβώς κωμονον σύγχρονος της άρμονικής συ- ζυγικής σπηδίσσεως — ήτις διολογησώμενος είνε έν άπόλυτο μέτρο άήνυτος — και τόν Ιδανικό, το όποιον κάθε άνδρος τρυφεί έν σχέσει με τόν μέλλοντα άντρογον της ζωής του, άπερ λαμβάνει ύλικήν ύπόστασιν και έκ- φρασται, οτιώς είνε, με το άντίκρισμα του πραγματικώς.

Ο κ. ΣΤΕΛΙΟΣ ΚΩΣΤΑΚΗΣ (Άγγελώνα Ασωνίας) άπαντά: «Κόρις διευθυντά. Ιδανική σύζυγος, γιά μένα, θά είνε εκείνη ή ό- ποια θά έχη ψυχικά χαρίσματα τέλεια. Όθλω να είνε σοβαρή και εν- νετη να μην είνε πολυλόγον και φίληρη, να είνε κοινωνικός έξελυγμέ- νη. Θέλω επίσης ν' άγαπά την φωνήν, την θάλσασιν και τά λουλουδία, να έχη μαύρα ή καστανά μάλλια και μαύρα μάτια. Για το Θεό, να μην είνε κωκατωρήχη! Για να ζήσωμε έντυχισμένω, πρέπει να ύπαρξη ά- σπιδία άπόψις. ή έδ ένοσις μας να γίνη κατόν σπιδος έφοτος. Έ- ται μόνον θά μπορούσμε να έξασφαλίσμε ένά έντυχές μέλλον.

Ο «ΠΛΟΙΑΡΧΟΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑ ΤΟΥ» (Αλιόφων) ά- παντά:

Αγαπητή «Ομογενείας άν και ερίσκωμαι σ' έργμα, πάντοτε εί- σαι πλησιον μου, διου ή έκκλησί σου ήλι μ' εύχαριστεί. Περί της Ιδα- νικής σύζυγος σου άπαντά: Είδα, έδάβασα και έν άνομο σκεδόν πολ- λά στη ζωή μου Όμοιάς μέ κατεπίνα σε μανασμένη θάλασσα και πο- θού το γαλιμασμένο λιμανάκι, όχι θέθωια γιά να έξουρασθώ, αλλά γιά να ήσυχάσω. Αυτή είνε γιά μένα ή Ιδανική σύζυγος. Μία ψυχή μέ γα- λήνη, πρσότητα και άγάπη. Προικα και όμορφή δεν μ' ένδιαφέρουν. ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: άλλαι άπαντήσεις.

Από της 20ής Σεπτεμβρίου ήρχισε λειτουργούσα μοναδική ΣΧΟΛΗ ΚΟΠΤΙΚΗΣ Γυναικείων Φορε- μάτων υπό την διεύθυνσιν της διαπρεπούς καλλιτέχνιδος μοδίστας κ. ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΥ. — Συν- ταγμα—Μητροπόλεως 14Α.— ΑΘΗΝΑΙ.